

Τὸ ταξίδι

ἀπὸ τῆ συλλογῆ «Τραγούδια τῆς πατρίδος μου»

Κωστῆς Παλαμᾶς

Μοῦ σφίγγει ὁ καημὸς σὰ θηλιὰ τὸ λαιμὸ
καὶ μὲς στὴν καρδιὰ μὲ δαγκώννει σα φίδι.

Παράξενο θέλω ν' ἀρχίσω ταξίδι,
χωρὶς, μὰ χωρὶς τελειωμό.

Τὸ δρόμο μ' ἀργὰ νὰ τραβῶ, νὰ τραβῶ,
ἀλλὰ πουθενὰ καὶ ποτὲ νὰ μὴ στέκω,
ψυχὴ νὰ μὴ βρίσκω, ἢ πάντα νὰ μπλέκω
μὲ κόσμο τυφλὸ καὶ βουβό.

Νὰ νιώθω τριγύρω πλατιά ἐρημιὰ,
κλεισμένα τὰ σπίτια, τὰ τζάκια σβησμένα,
ψηλὰ νὰ μὴ φέγγη ἀστέρι κανένα,
καὶ κάτου γυναίκα καμιὰ.

Ἔ! Ἴσως σὲ τέτοιο ταξίδι ἂν βρεθῶ,
ἀτέλειωτο, ἔρμο, σ' ἀγνώριστη χώρα,
δὲ θά 'χω περίσσια λαχτάρα σὰν τώρα,
Ἀγάπη, ἀπὸ σὲ νὰ χαθῶ!